

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 900
Letna naročnina L. 1.800
Letna inozemstvo L. 2.800
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XV. - Štev. 11 (733)

Gorica - četrtek 14. marca 1963 - Trst

Posamezna številka L 35

Beseda tržaškega škofa mladini

(Ob otvoritvi prostorov Slovenske kat. prosvete)

Vesel sem, da sem med vami. Prišel sem, da blagoslovim vas in prostore, kjer se razvija vaše delovanje.

Bog je ustvaril človeka, da živi v družbi. Eden drugega potrebujemo. Samo izjemoma je kdo poklican, da živi samostarsko življenje. Ko se zbiramo skupaj, si medsebojno pomagamo dosegati cilje, zaradi katerih smo se združili. Zaradi te potrebe in teh ciljev nastajajo društva, zveze, se vršijo sestanki. V teh prostorih se zbirajo otroci, doraščajoči in fantje, da dopolnjujejo šolsko vzgojo in izobrazbo.

Vi prihajate sem, ker čutite potrebo, da si pridobite globlji spoznanja v vprašanih, ki vas zanimajo; da zajemate luč in veselje, ki prinaša vaši mladosti samozavest, navdušenje in upanje.

Mlad človek opazuje svet okrog sebe in živi z dogodki, ki se vrše, a njegov pogled je obrnjen tudi v bodočnost, na katero se pripravlja. Preteklost in sedanost zanj ne pomenita verig, na katere je priklenjen, marveč temelj, na katerem mora graditi. Zgradba je trdna in življenjska, če jo razsvetljuje in oživlja, jo podpira in usmerja krščanski duh.

Prav zaradi tega se tu zbirate. Zbirate se, da si pridobite duha splošnega bratstva. To bratstvo, ki nas vse druži, je človeško, ker ga oživlja krščanska vera. Če je kakšen kraj, kjer moremo iskati tiste duha, ki nas združuje — in mnogo več je tistega, kar nas druži, kakor kar nas razdvaja — potem je to naše mesto. Kolikor bolj bomo hodili po tej poti, toliko bolj bomo obogatili naše življenje, ker ljubezen, bratstvo in razumevanje tvorijo veliko bogastvo za človeka, ki ga je Kristus odrešil.

Casi, v katerih živimo, so težki. Če pogledate malo naokrog, boste opazili na vseh področjih veliko zaskrbljenost in negotovost. Živimo torej v času, ko moramo iskati gotovosti in srčnosti tam, kjer ju v resnici moremo najti. Bog je gotovo vir teh vzvišenih in potrebnih reči. Današnji čas je za ljudi, ki se ne boje trpljenja, ki ostanejo zvesti načelom; za mlade ljudi, ki dobro vedo, da je blagostanje nekaj dobrega, a da so še dragocenejše stvari, ki jih ne smejo zavreči. V teh časih je lepó, če vdihavamo čist zrak, kakršen je na vrhovih gora. Najvišji vrh je Kristus. Zato je Pascal dejal, da pozna samo dve vrsti razumnih ljudi: eno vrsto, ki z vsem srcem služi Bogu, ker ga pozna, in drugo vrsto, ki Boga išče z vsem srcem, ker ga še ne pozna.

Zelim vam, da bi v teh prostorih rastle in bili srečni kot mladina, ki se zanima za izobrazbo in kulturo, pa tudi kot zvesta, odkrita in velikodušna v katoliški veri, ter vas vse blagosloviljam.

Otvoritev velikega jezera v Iranu

Perzijski šah je v ponedeljek 11. marca otvoril v najbolj zapuščenem okraju dežele, kjer na razdaljo 100 km ni enega drevesa, ogromen jezero, imenovan Dezeviski jezero. Dela je izvršila italijanska družba »Impregilo«. Jez je po konstrukciji šesti na svetu in prvi v Orientu. 1900 oseb, od teh 80 odstotkov Perzijcev, je delalo 36 mesecev v zelo težkih vremenskih razmerah in med nešteti zaprekami zaradi strmega terena okrog tega jezera. V resnici so delavci lahko delali le tri do štiri mesece v letu, ker so bile vremenske neprijetnosti nemogoče.

Zgradba jezera je stala 40 milijonov dolarjev. Za jezero se bo počasi dvignilo 60 km dolgo jezero, ki bo spremenilo na puščavsko okolico v rodovitno zemljo. Z vodo tega jezera bodo lahko namakali 45 tisoč hektarjev zemlje in zgradili tudi velike elektrarne. — Električna energija vse Perzije doseže sedaj le 200 tisoč kw. Z novimi elektrarnami tega umetnega jezera pa bo lahko dosegla 520 tisoč kw.

Adžubej sprejet v Vatikanu

V zvezi s podelitvijo Balzanove nagrade za mir je sveti oče Janec XXIII. še enkrat stopil v ospredje svetovne pozornosti, ko je prejšnji četrtek ob zaključku uradne svečanosti podelitve omenjene nagrade nepričakovano sprejel v privatni avdienci Hruščevovega zeta Alekseja Adžubeja z ženo Rado. — Adžubej, ki je prišel na obisk v Italijo že pred dvema tednoma, se je kot glavni ravnatelj moskovskega lista »Izvestja« skupno z drugimi italijanskimi in tujimi časnikarji udeležil majhne slovesnosti v Vatikanu, na kateri je senator Gronchi uradno naznanil dodelitev letošnje Balzanove nagrade za mir papežu Janezu XXIII. Ob tej priliki se je sveti oče zahvalil za priznanje, ki mu ga je hotela omenjena ustanova izkazati kot poveljarju katoliške Cerkve za njena nenehna prizadevanja v korist miru in nato v daljšem nagovoru podrobneje razložil, kako Cerkve pojmujeta svetovni mir.

POSŁANSTVO CERKVE

Mir ni dovolj samo prositi in zahtevati, je dejal sveti oče, ampak ga je treba tudi vnesti v praktično življenje, v družine, v družabne ter mednarodne odnose. Spriču trenutnih okoliščin poslanstvo Cerkve in papeštva za stvar miru vedno bolj pridobiva na važnosti. — Cerkve je nevtralna v svetovnih političnih sporih med velesilami. Toda ta vzvišena nevtralnost ne pomeni, da mora pasivno gledati na dogodke in molčati ali samo pozivati državnike, naj se izogibajo oboroženih spopadov. Nasprotno, naloga Cerkve je, da nenehno dela na tem, da se ustvarijo pogoji za mirno sožitje in da se vzgajajo ljudje, ki so za mir v mislih, besedah in dejanjih.

Po tem nagovoru se je Janez XXIII. še nekoliko zadržal s časnikarji, nakar se je diplomatsko umaknil v svojo knjižnico, v katero sta ob presenečenju vseh prisotnih vstopila Adžubej in njegova žena Rada. Potem ko so si podali roke, se je sveti oče zadržal z njima v razgovoru skoraj dvajset minut. O vsebini razgovora ni znanega ničesar. Za tolmača je bil neki ruski duhovnik, po imenu Aleksander Kulik, ki je Adžubeju že prej tolmačil papežev nagovor časnikarjem. — Po mnenju očividcev naj bi tako zet kot hči Hruščeva bila presenečena in ganjena nad prisrčnostjo Janeza XXIII.

ODMEVI V SVETU

Kljub temu da se o vsebini razgovora ničesar ne ve in da je šlo za navaden vljudnostni obisk, je novica o sprejemu Adžubeja v Vatikanu vzbudila v svetu veliko pozornost. Prvič po oktobrski revoluciji (leta 1917) je nek sovjetski predstavnik prestopil v katoliški prag in bil sprejet pri papežu. To dejstvo je bilo dovolj, da je vzbudilo najrazličnejša ugibanja o perspektivah, ki se odpirajo v razvoju odnosov med Vatikanom in Sovjetsko zvezo. Nekateri so šli že tako daleč, da vidijo v tem dogodku začetek novega obdobja v odnosih med obema velesilama in napovedujejo nič manj kot bližnjo vzpostavitev rednih diplomatskih odnosov.

Tako daleč prav gotovo še nismo. Tako vatičanska kot sovjetska diplomacija sta preveč stvarni in previdni, da se ne bi zave-

dali nepremostljivih razlik, zlasti na ideološkem področju, ki ju ločijo. To je potrdil sam Adžubej v razgovoru s časnikarji in Janez XXIII. v zgoraj omenjenem nagovoru, ko je dejal, da je treba v korist miru »brani sveto dostojanstvo človeške osebe, družine in vse človeške skupnosti.«

Po našem je treba dogodek gledati v čisto praktični luči. Tudi še tako ideološko nespravljivi velesili, kot sta katoliška Cerkve in Sovjetska zveza, imata svoje zahteve po iskanju nekega »modus vivendi«, nekega stvarnega sožitja. V tem oziru so značilne razne pomirjevalne poteze, ki sta jih v zadnjem času napravila predstav-

nika obeh ideologij. Izmenjava voščil med Hruščevom in Janezom XXIII., prihod opazovavcev ruske pravoslavne cerkve na koncil v Rim ter osvoboditev ukrajinskega škofa Slipyja spadajo v poskus Kremlja priti v stik z duhovno velesilo, katoliško Cerkvijo. To pomeni, da so se komunisti začeli zavedati, da se moč in vpliv Cerkve ne meri po kvadratnih kilometrih njenega državnega ozemlja ali po številu njenih divizij, kakor je svoj čas mislil pokojni Stalin, ampak po nečem drugem, kar oni sicer zanikajo (duhovna moč), a morajo kljub temu upoštevati in s tem računati kot s stvarnim dejstvom.

Položaj v Franciji

V Franciji je še vedno na dnevnem redu stavka rudarjev, ki stavekajo že več kot deset dni. Zahtevajo povečanje mezd zaradi podražitev splošnih življenjskih stroškov. Vlada je rudarje pozvala na delo, a ker se ti niso odzvali, je izdala dekret o prisilni mobilizaciji, to je ukaz, da se morajo vrniti na svoja delovna mesta, sicer jih lahko doletijo strogi disciplinski ukrepi. Toda tudi to ni nič zalego. Sindikati vseh tendenc enotno vztrajajo na tem, da se ne vrnejo na delo, dokler se ne ugotovi njihovim socialnim zahtevam. Njihovo akcijo je podprlo tudi več francoskih škofov, delavci ostalih panog in vse javno mnenje, tako da se je vlada znašla popolnoma osamljena.

V teku so posredovanja za začetek pogajanj.

Prejšnji teden je posebno vojaško sodišče v Parizu obsodilo na smrt tri oasovske aktiviste, ki so sodelovali pri atentatih na predsednika De Gaulla. Proti razsodbi ni priziva. Edinole De Gaulle jih kot državni poveljar lahko pomilosti. — Enega teh so že ustrelili.

V nedeljo pa je v nekem kraju na Bavarskem blizu Münchena nemška policija izsledila voditelja francoskih desničarjev Bidaulta. Proti njemu je francosko sodišče

izdalo zaporno povelje, toda kljub temu ga nemške oblasti ne bodo izročile, ker je zaprosil za politično zavetišče in tudi ni obtožen navadnih kriminalnih dejanj. — Z zajetjem polkovnika Argouda in sedaj Bidaulta je bil O. A. S. zadan hud udarec, od katerega se bo težko opomogla.

Državni udar v Siriji

Za Irakom je nemirni Srednji Vzhod pretresel še en državni udar, in sicer v Siriji. Že več tednov se je pričakovalo nekaj novega v Damasku, in to se je prejšnji petek tudi zgodilo. Sirska vojska je prejšnji petek z državnim udarom prevzela oblast. Prejšnjo vlado je odstavila in za predsednika nove sirske vlade je imenovala Salah Bitarja, voditelja sirske socialistične stranke. Vse to se je izvršilo brez prelivanja krvi. — Voditelj prejšnje sirske vlade El Azem se je zatekel v turško veleposlanstvo.

Sile, ki so izvedle zadnji državni udar, so naklonjene Nasserju, vendar ne v toliki meri, da bi hotele spet združitev z Egiptom.

Novo sirsko vlado so brž priznale Irak, Egipt, Jordanija, Alžirija in seveda Jugoslavija.

* TELEGRAMI

RIM: Ministrski predsednik Fanfani je izdal knjigo z naslovom »Centro-sinistra 1962«, v kateri brani delovanje svoje vlade po načelih sredinske levice.

RAZOROŽITVENA KONFERENCA V ŽENEVI: Pogajanja na razorožitveni konferenci 17 držav v Ženevi so se zataknila, ker je sovjetski delegat Čarapkin zavrnil razpravo o tehničnih sredstvih nadzorstva (kakor so v bistvu zahtevale nevezane države in Italija), dokler ZDA ne pristanejo na samo tri nadzorstva na leto. — Ameriški delegat Charles Stelle pa je s tem v zvezi izjavil, da je nesmiselno razpravljati o številu nadzorov vseh dotlej, dokler ne bodo jasno opredelili naravo in namene nadzorov.

KOMUNISTI IN SET: Minuli teden so v Bruslju zasedali predstavniki komunističnih partij držav Skupnega evropskega tržišča ter razpravljali o odnosu komunističnih partij do SET-a. — Iz skupnega zaključnega poročila je razvidno, da je prevladovala stališče italijanskih komunistov, ki menijo, da komunisti ne smejo več nasprotovati SET-u od zunaj, ampak se mu morajo prilagoditi ter v

njegovem okviru »okrepiti skupne napore proti monopolom.«

AVSTRIJA, SET IN AGENCIJA TASS: Sovjetska agencija »Tass« je med vrsticami opomnila avstrijsko vlado, naj preneha s prizadevanji za pridružitve k SET-u, ker bi to predstavljalo kršitev njene nevtralnosti. — Avstrijska vlada je odgovorila, da pristop k SET-u, v obliki kot si jo želi Avstrija, ne v ničemer zadeva avstrijsko nevtralnost. Sicer pa je Avstrija ne samo nevtralna, ampak tudi suverena država, ki ima pravico sama odločati o tem in ne sprejema direktiv od nikogar.

OBLETNICA STALINOVE SMRTI: Sovjetski tisk in radio sta popolnoma prezrla deseto obletnico Stalinove smrti, ki je bila 5. marca. Niti »Pravda«, ne »Izvestja« nista niti z besedico omenili morda, ki je pred desetimi leti bil predmet pravega češčenja. Tudi zahodni komunistični tisk je svoj čas prinašal žalne strani ob smrti »preljubljenega očeta narodov«, sedaj pa ni posvetil niti ene vrstice obletnici. — Tako hitro mine slava komunističnih mogotcev.

Merchantova misija v Evropi

Posebni odposlanec predsednika Kennedyja Livingston Merchant zaključuje svoje posebno poslanstvo, ki je obstajalo v tem, da se je podrobno posvetoval z zahodno-evropskimi vladami glede ustanovitve večstranske jedrske sile v okviru Atlantskega pakta (NATO). Obiskal je naslednje evropske prestolnice: Pariz, Rim, Bonn, Bruselj in London.

Stališče pariške vlade je znano: slednja ne mara o tem ničesar slišati, dokler si sama ne ustvari svoje lastne udarne atomske sile. Ostale evropske vlade se načelno bolj ali manj strinjajo z omenjenim načrtom, sporazum je treba doseči le o nekaterih tehničnih in finančnih vprašanjih. Posebno razumevanje za Kennedyjev načrt je pokazala Zvezna Nemčija, ki je kljub prijateljstvu z De Gaulom pristala na omenjeni načrt in napovedala tudi svoj izdaten finančni prispevek. Zunanji minister von Hassel je s tem v zvezi izjavil, da bo Zahodna Nemčija sodelovala pri ostvaritvi jedrske sile NATO-ja tudi brez pristanka Francije.

Kljub načelni soglasnosti pa je Merchant naletel v Evropi tudi na znatne težave, posebno glede vprašanja, kdo bo odločal o uporabi atomskega orožja, ki naj bi ga posedovala NATO. Po zadnjih besedah ameriškega predsednika Kennedyja pa ZDA ne mislijo pri tem preveč popustiti.

Priprave na volitve

Vse italijanske stranke so na vso moč zaposlene z delom v zvezi z državnimi volitvami, ki bodo 28. aprila. Komunisti in demokristjani so že v večini okrožij predložili svoje kandidate. Ostale manjše stranke zaključujejo priprave; 15. marca poteče zadnji rok za vlaganje kandidatnih list. Medtem pa se je po televiziji začela nova serija volilno-propagandnih oddaj, na katerih sodelujejo predstavniki vseh strank.

»Mona Liza« je imela nad pol milijona obiskovavcev

Leonardova slika »Mona Liza«, ki jo je Pariza prenesli na razstavo v New York, je imela ob sami otvoritvi razstave 28.000 gledavcev. Pozneje so jo prenesli v Narodno galerijo v Washington, kjer jo je obiskalo nad pol milijona Američanov, zlasti še Američank, ki so skušale nato posnemati zagonetni smehljaj lepe Mone Lize in njeno pričesko. Ker je bil naval gledavcev tako številan, je smel vsak obiskovavec ostati pred sliko le štiri sekunde.

Silovite poplave v Peruju

V Peruju so nastale velike poplave. Mesto Ica je poplavljeno in 40 tisoč prebavcev je brez strehe. Mesto je brez razsvetljave in brez pitne vode. Na severovzhodu grozijo še druge poplave zaradi narastlih rek.

Iz New Yorka v Rim v 6 urah in 38 minutah

Štirinotorni reaktor DD-8 družbe »Alitalia« je v noči 8. marca preletel razdaljo New York-Rim v 6 urah in 38 minutah.

Angleška jeklarna za Jugoslavijo

Velika Britanija bo dobavila Jugoslaviji jeklarno, ki bo zmogla letno 600 tisoč ton jekla in 460 tisoč ton plošč. Jeklarno bodo postavili v Skoplju in bo stala 28 milijonov šterlingov. Jeklarno bo finansiral bančni konzorcij in britanske zavarovalnice, ki bodo podelile Jugoslaviji posojilo 28 milijonov šterlingov za 13 let.

Apostola cerkvene edinosti

Sveta slovanska blagovestnika sta kot grška domoljuba priznavala bizantinskega cesarja za krščanskega rimskega cesarja, a z odločnim poudarkom, da nima oblasti nad vesoljno Cerkvijo. Vrhovno cerkveno oblast ima rimski papež. Krščanski cesar je pa pokrovitelj sv. Cerkve in podrejen papežu.

Stara vzhodna izročila so živahno poudarjala edinost vzhodne in zahodne Cerkve pod papeževim poglavarstvom. To zavest vesoljne cerkvene edinosti so v srcih svetih bratov posebej poživljale svetinje rimskega papeža Klementa, ki sta jih našla v bizantinskem mestu Kerzonu in jih potem skozi Moravski in Panonijo leta 867 nesla v Rim.

V Rimu sta potovala zato, ker sta rimskega papeža priznavala za poglavarja vesoljne Cerkve. Rimskemu papežu sta predložila svoje misijonsko delo in dosegla, da je papež potrdil in blagoslovil slovanske bogoslužne knjige. Papeže sta imenovala: apostolski gospod, apostolik. S tem sta naglašala, da je rimski škof zato vrhovni poglavar sv. Cerkve, ker je naslednik sv. apostola Petra. Sv. Metodu in njegovim učencem je bil Rim še posebno drag, ker je bil tam grob sv. Klementa in poleg njega grob našega blagovestnika Cirila.

Sv. Metod je kljub mnogim neprijetnostim in krivicam s strani nemških škofov vztrajal v neomajni edinosti z rimsko Cerkvijo. To vdanost vesoljni cerkveni edi-

nosti je kot dragoceno dediščino zapustil svojim učencem. Metodovi učenci so ob pogrebu svojega draga nadškofa peli bogoslužne pogrebne molitve v slovanskem, latinskem in grškem jeziku. Tako so iz dna svojih src slavili vesoljno edinost vzhodnega in zahodnega krščanstva.

Iz Moravske izgnani Metodovi učenci so tudi v deželah južnih Slovanov ohranili živo zavest vesoljne edinosti s središčem v Rimu. To je posebno nazorno učil poglavitni Metodov učenec Klement Ohridski. V Klementovi cerkvi v Ohridu je še danes ohranjena stara slika sv. Petra s cerkvijo na ramah. Ta edinstvena slika nazorno izraža, da je sv. Peter tista skala, na katero je Kristus sezidal svojo Cerkev in da so Petrovi nasledniki poglavarji vesoljne Cerkve.

Po nauku sv. Pavla je pobožnost v vsakem pogledu koristna. Tako imajo tudi vse izredne odlike Cirilovega in Metodovega dela svoje korenine v njuni globoki pobožnosti in v odlični svetosti. Sveta brata sta bila kot prava svetnika v vseh težavah in ovirah vdana cerkveni edinosti. V njuni svetosti se je uresničevala misel pobožnega krščanskega pisca: »Kolikor bolj se bližamo Bogu, toliko bolj smo edini.« (Hugo a. s. Victore) V isti njuni svetosti ima svoje korenine njun posebni način in uspeh slovanskega misijonstva, posebej slovansko bogoslužje.

(se nadaljuje)

Navodila konference italijanskih škofov

Konferenca italijanskih škofov je v torek izdala posebno navodila za bližnje državne volitve. V njih je v glavnem potrdila stališče, ki je veljalo za zadnje volitve leta 1958. Katoličani naj strnjeno podprejo tisto stranko, ki daje največja zagotovila, da se bodo ohranile demokratična svoboda in krščanske duhovne vrednote. — Več bomo poročali v prihodnji številki.

Kardinal König pojde na Madžarsko

Precej pozornosti je zbudila vest, da pojde dunajski kardinal König na Madžarsko. Kardinal se je preteklo tedne mudil v Rimu zaradi del pri koncilu. Ob zaključku teh slednjih je pred odhodom dal izjavo, da pojde na Madžarsko in da bo tam obiskal tudi kardinala Mindszentyja. Vendar ni povedal, kdaj bo napravil ta obisk. V zvezi s temi novicami se širi glas, da bodo morda uredili zaedno kardinala Mindszentyja, ki da bo smel zapustiti Madžarsko ter oditi v tujino. Vendar so vse to šele glasovi in ugibanja.

Pastirsko pismo škofov Vzhodne Nemčije

Škofje iz Vzhodne Nemčije so izdali posebno pastirsko pismo za postni čas. V njem poudarjajo, da je nemogoče poslušati in častiti Kristusa in istočasno zagovarjati filozofijo, ki ni krščanska. V odgovor na trditve nemških komunistov, da je mogoča povezava med krščanstvom in tistimi, ki zagovarjajo mir, ki naj bi izhajal iz nekrščanskih virov in načel, škofje pravijo, da ni krščanstva brez priznanja Jezusa Kristusa.

Rast cerkve v Hong Kongu

V zadnjem času so v Hong Kongu poročili o rasti 2.150 oseb. V mestu, ki šteje nad dva milijona prebivalcev, je 200 tisoč katoličanov. Od junija se je njihovo število povečalo za 9 tisoč. Ob priliki zadnjih krstov je škof izjavil: po vztrajnem delu duhovnikov, redovnikov ter redovnic in dobrih laikov pričakujemo vedno večjih uspehov in obilnih sadov.

Bogato življenje

Vkraju Aielli (Aquila) so pokopali velikega dobrotnika Guida Letta. Bil je prefekt v raznih provincah. Po drugi svetovni vojni se je umaknil v privatno življenje in vse svoje premoženje podaril za dobrodelne ustanove. Rojstnemu kraju Aielli je oskrbel krasno župno cerkev z vso potrebno opremo. Ustanovil je otroški vrtec in mnoge druge združne ustanove. Sodeloval je pri mnogih odborih za obnovo kožle. S svojim življenjem je dokazal, koliko dobrega more človek narediti. Pogreb je pokazal, kako hvaležni so mu njegovi rojaki.

Apostol s harmoniko

V Magdaleni del Mar v Peruju deluje salezijanski duhovnik, ki je izvrsten igravec na harmoniko. Igra na televiziji in tudi drugod, kamor ga kličejo, in z zaslužkom, ki ga s tem dobi, vzdržuje 300 ubogih fantov. Samo s tem zaslužkom jim je sezidal lep oratorij, športna igrišča, obednice in vse potrebno za mladino današnjega časa. On plačuje za vse in ne zahteva nobenega povračila. Dar, ki mu ga je Bog dal, zna uporabiti v plemenite namene. — Ko bi tudi drugi tako delali!

Districtus Sloveniae družbe Jezusove

Z odlokom patra generala družbe Jezusove z dne 25. decembra 1962 je bil v okviru jezuitske province Hrvaške ustanovljen za ozemlje LR Slovenije poseben districtus Sloveniae (nekada viceprovincia) in za njenega superiorja imenovan pater Mihael Žužek, superior rezidence v Mariboru. K temu važnemu dogodku čestitamo.

Iz pastirskega pisma goriškega nadškofa

O škofijskem občestvu

Goriški nadškof msgr. Andrej Pangrazio je izdal za postni čas svoje prvo pastirsko pismo. V njem obravnava za sedanje čase važen predmet, namreč vprašanje o škofijskem občestvu. Kot škof, ki je prišel v novo škofijo, in ker smo v času cerkvenega koncila, je imel za primerno razložiti vernikom, kaj je škofija. To ni samo cerkveno upravna enota, temveč je to živo občestvo, ki ga veže ista živa vera; milost božja, po kateri smo otroci božji; ljubezen, ki je vez edinosti; skupno stvarjalno delo za širjenje božjega kraljestva v nas samih, v škofiji in v vsej Cerkvi. Končno poudarja nadškof, je škofija danes postavljena pred čisto nove naloge. »Ni več zadosti, da škofijsko občestvo posveča svojo pozornost posamezniku ali kvečjemu še družinskemu ognjišču, pač pa si mora zastaviti nalogo, kako naj učinkovito vpliva na kulturno, socialno in gospodarsko področje, kako naj zajame mladino in ji nudi razvedrilo in izobrazbo, zabave in pouka, kako naj prodre med delavski sloj, med obrate in podjetja, v svet tehnike in ekonomije, v samo politično življenje.« S tem se nadškof dotika najodobnejših nalog, ki vstajajo pred nami in ki jih moramo rešiti v okviru župnijskega in škofijskega občestva pa tudi vesoljne Cerkve, saj je eden namenov sedanjega koncila tudi ta.

Z ozirom na važna vprašanja, ki jih pastirsko pismo obravnava, bo ohranilo svoj pomen tudi za nadalje in ne smemo pustiti, da gre v pozabo. Vsem duhovnikom in članom katoliških organizacij naj postane s svojimi smernicami njih delovni program.

ROMAN RUS:

Ime sv. Jožefa v stalnem delu svete maše

Ob izvrševanju najvišjih odločb svetega očeta, tako je pisal Osservatore Romano dne 1. decembra 1962, sveta obredna kongregacija objavlja obveznost vključiti ime sv. Jožefa v stalni del svete maše, in sicer od dne 8. decembra dalje.

OSEBNOST SV. JOŽEFA

Sv. Jožef, ženin Device Marije in Jezusov krušni oče, je odlična osebnost v mladosti našega Gospoda. Le malo je točnih vesti, ki jih imamo o njem. Najdemo jih v prvih dveh poglavjih Matejevega in Lukovega evangelija, s kako bežno omembo v ostalih evangelijih. Namenoma se omenimo vsem apokrifnim piscem.

Iz kratkih dodatnih potez vzemo tudi za moralno osebnost svetnika: izredno veren, povsem neomadeževan, delaven, pokoren, mil in nežno navezan na Jezusa in Marijo. V evangeliju sv. Mateja 1, 19 najdemo izrecno pohvalo: cum esset iustus, ker je bil pravičen.

V evangelijih ne najdemo ničesar o Jožefovi smrti, do katere je po vsej verjetnosti prišlo v zadnjih letih Jezusovega skritega življenja.

ČEŠČENJE SV. JOŽEFA V ZGODOVINI

Zdi se, da je ta Jožefova ljubezen za skrito življenje imela tudi odmev na študij njegove osebe kot svetnika. V patristični dobi in tudi v srednjem veku je Jožef ostal skoraj v senci. O njem govore z velikim spoštovanjem nekateri cerkveni očetje, na primer Krizostom, toda vedno zgolj slučajno. Pogosto je omenjen tudi v spisih sv. Avguščina. Z velikim občudovanjem govore o njem tudi Krizolog, Efrein in Beda, toda gre samo za nekaj omenb.

Da najdemo sv. Jožefa v velikih homilijah, to je v govorih z razlago evangelija, moramo iti v 15. stoletje, ki v tem pogledu pomeni velik napredek. Omenjamo Petra D'Ayllia, Gersona in sv. Bernardina iz Siene. V 16. stol. je Izidor Isolani tiskal: Knjigo o darovih sv. Jožefa. Po tridentinskem cerkvenem zboru je razvoj razprave o učlovenju Sinu božjega osredotočil še večjo pozornost na svetnika. Omeniti moramo tudi dvoje velikih slovitih slavospevov Bossueta in poveljevanja sv. Frančiška Saleskega. Tudi Suarez, velik bogoslovec, umrl 1. 1617, se bavi s sv. Jožefom.

Prve sledove o češčenju sv. Jožefa najdemo v 6. stol. v Egiptu in v najstarejših koptskih koledarjih. Nato viri molče in moramo priti v 10. stoletje, da najdemo praznik sv. Jožefa v dveh listinah: v menologiju sv. Bazilija in v Acta sancti Martii.

Na zapadu krajevni martirologiji (seznam mučencev) iz 9. stol. na primer v Reimsu in Trierju že navajajo 19. marca ime sv. Jožefa. Križarske vojske so zelo razširile Jožefovo češčenje. Omenjamo baziliko sv. Jožefa v Nazaretu. V kratkem so zrasle tudi številne druge cerkve posvečene sv. Jožefu, n. pr. v Bologni in v Alcastertu v 12. stol. V teku 14. in 15. stol. so širili kult sv. Jožefa sv. Bernardin, sv. Brigita in sv. Vincencij Ferreri. Sv. Terezija je posvetila sv. Jožefu skoraj vse samostane svoje reforme. Toda gre še vedno za privatno češčenje v nekaterih škofijah ali redovnih družinah.

Leta 1479 je papež Sikst IV. vključil praznik sv. Jožefa v rimski brevir. Nato so počasi vpeljali praznik v vso katoliško Cerkev, zlasti s tridentinsko reformo. Papež Gregorij XV. je proglasil ta praznik kot cerkveni praznik za vso Cerkev. Molitve, ki so sedaj v rabi za ta praznik, izhajajo iz časa papeža Klementa XI., to je iz 1. 1714 in so delo španskega karmeličana Juana Escalarija. Papež Pij IX. je dodal nov praznik s tem, da je proglasil sv. Jožefa za zaščitnika vesoljne Cerkve.

Papež Benedikt XIII. je leta 1726 vključil ime sv. Jožefa v litanije vseh svetnikov. Pod Pijem VII. so Jožefovo ime dodali v molitev A cunctis. Papež Benedikt XV. je odlikoval mašo sv. Jožefa s posebnim predglasjem in dodal prošnjo k sv. Jožefu v molitev Bog bodi hvaljen.

V zadnjem času smo imeli tri praznike sv. Jožefa: 19. marca, v terek po drugi velikonočni nedelji je bilo varstvo sv. Jožefa (ta praznik je ustanovil Pij X. 1. 1913) in tretji praznik 1. maja, ko smo praznovali sv. Jožefa Delavca. Ta praznik je ustanovil Pij XII. leta 1955. Po novih liturgičnih določilih iz leta 1960 imamo samo še dva praznika sv. Jožefa: 19. marca, ko praznujemo Jožefa kot ženina blažene Marije Device in zaščitnika vesoljne Cerkve, ter 1. maja, ko praznujemo sv. Jožefa Delavca.

Končno najdemo ime sv. Jožefa tudi v molitvah, ki jih moli duhovnik na koncu tihe svete maše ob delavnikih.

KAKO JE PRISEL SV. JOŽEF V STALNI DEL SV. MASE

Zdi se, da so bili glavni pobudniki za vključitev imena svetega Jožefa v canon missae, to je v stalni del svete maše, tri glavna jožefinska središča: kanadsko, ki ga vodijo patri sv. Križa, italijansko, ki ga vodijo jožefinski patri, in špansko, ki ga vodijo karmeličanski patri. Ta sredi-

zbor. Istega dne je izdala sveta obredna kongregacija odlok, v katerem je navedeno, da je treba v teku daritve svete maše po spominu Marije Device dodati še: »in sv. Jožefa, ženina iste Device.« Obredna kongregacija tudi določa, da je treba to zapoved spoštovati in izvajati tudi v dneh, ko se molitev Communicantes delno spreminja.

Lahko razumemo teološki smisel te papeževe odločitve, kajti danes nam ni težko razumeti delo, ki je bilo pridržano sv. Jožefu pri velikem načrtu odrešenja. Bil

Nova podoba sv. Jožefa Delavca, ki jo je naslikala gđc. Ema Galli za župno cerkev v Doberdubu

šča so sprejela za svojo zelo razširjeno željo med krščanskim ljudstvom, da bi bilo ime svetnika vključeno v sveto mašo. Napisali so vrsto knjižic in del v šestih jezikih in jim dodali prošnjo, ki jo je podpisala velika večina nadškofov in škofov vsega sveta. Nekatera teh središč so v svojem okolju zbrala nad 72% ugodnih glasov. Državno tajništvo je izročilo vsa ta dela in knjižice skupno s podpisi in prošnjami svetnemu očetu. Sveti oče je izročil prošnjo koncilski liturgični komisiji. Prepis prošnje pa so prejeli koncilski očetje, ki so jo odobrili z veliko večino.

Dne 13. novembra je nato kardinal državni tajnik sporočil na glavni kongregaciji koncilskih očetov papeževo odločitev, s katero je želel, da se vključi ime sv. Jožefa v stalni del svete maše v večem spomin na drugi vatikanski vesoljni cerkveni

je resnični ženin božje Matere in Jezusov krušni oče. Kot tak jima je bil v nekega smislu nadrejen. Ta nadrejenost se je v njegovem primeru spremenila v tisto ljubečo skrb, s katero je moral voditi in ščititi tisto malo družinsko skupnost, v kateri je bila na nek način kal bodoče Cerkve. Prav iz tega razloga je cerkvena učeniška služba proglasila sv. Jožefa kot zaščitnika vesoljne Cerkve, papež Janez XXIII. pa ga je hotel posebej imenovati kot posebnega zaščitnika drugega vatičanskega vesoljnega cerkvenega zbora.

Krščansko ljudstvo je večkrat želelo, da bi bila svetemu Jožefu dana ta čast. O tem pričajo razne pobude v preteklem in sedanjem stoletju, zlasti za časa prvega vatičanskega koncila, kjer je bil na prošnji med zbranimi podpisi tudi podpis bodočega papeža Leona XIII.

Dr. Josip Srebrnič - 40 let škof

Škofija na otoku Krku slavi redek jubilej: njen vladika škof dr. Josip Srebrnič obhaja 40 letnico škofovskega posvečenja. To je redko slavlje, na katero so se verniki na Krku lepo pripravili, kot beremo v njih Škofijskem listu z dne 12. februarja.

Tam je najprej kratek življenjepis slavljenca, ki ga je sestavil pomožni škof Zazinič. Škof Srebrnič se je rodil v Solkanu leta 1876. Gimnazijo je študiral v Gorici, nato je šel študirat zgodovino na dunajsko univerzo. Postal je profesor v Gorici, toda kmalu je pustil svetno službo in stopil v bogoslovje. Poslali so ga v Germanicum v Rim, kjer je doktoriral na Gregorijanski univerzi. Po vrnitvi v Gorico je bil najprej prefekt v bogoslovnem semenišču, nato rektor v malem semenišču. Istočasno je poučeval cerkveno zgodovino v bogoslovju. Med prvo svetovno vojno je bival z ostalimi člani profsorskega zbora v samostanu v Stični. Po končani vojni je ostal v Ljubljani in bil

imenovan za profesorja zgodovine na bogoslovni fakulteti nove ljubljanske univerze. Tu ga je leta 1923 zateklo imenovanje za škofa na Krku po smrti pok. msgr. Mahniča. Za škofa ga je posvetil škof Jeglič na praznik Brezmadežne leta 1923, škofijsko stolico na Krku je zasedel dne 23. decembra 1923.

Iz tega je razvidno, da bo prava 40-letnica šele v decembru. Toda ker bodo takrat vsi škofje v Rimu na koncilu, so v ta namen praznik sv. Jožefa, nebeskega zavetnika škofa Srebrniča, in naslednjo nedeljo 24. marca. Na sv. Jožef bodo po vseh župnijah slovesne maše s pridigo o škofu. Osrednja slovesnost pa bo nato v nedeljo 24. marca, ko bo g. jubilar imel slovesno zahvalno mašo v krški cerkvi ob navzočnosti raznih škofov, duhovnikov in ljudstva.

Prevzvišenemu gospodu jubilaru naj gredo tudi naše čestitke in vsega našega ljudstva na Goriškem in Tržaškem!

Blagoslovitev novih prostorov Slovenske katoliške prosvete v Trstu

V nedeljo 10. marca so bili v Trstu slovesno in uradno odprti prostori Slovenske prosvete v ulici Donizetti, št. 3/I. Dan je bil sicer deževen, vendar je že zgodaj dopoldne začela prihajati mladina v ta del mesta, ker je želela biti na mestu mnogo prej kot odlični gostje. Prostore so mladi dijak in akademiki okrasili z zelenjem in cvetjem tako, da je izražal ta novi sedež zares mladostno lepo lice.

Slovenska prosveta je želela odpreti svoj sedež z mladino. V prosvetni centrali so sicer včlanjena tudi društva, ki delujejo na podeželju, a imajo skoraj vsa svoje farne domove. V mestu pa je bil pač največji problem, kje zbirati našo mladino — srednješolce in akademike, ki delujejo na kulturnem polju — to je slovenski kulturni kult. Z novim sedežem je rešeno to pereče vprašanje, čeprav je tu mogoče imeti le predavanja in družabne razgovore, vaje za dramske nastope in duhovne obnove. Manjka seveda še prostor za večje družabne prireditve in za športno udejstvovanje. Vendar je vzpodbuden začetek, ki smo ga res veseli, da je te prostore Slovenska prosveta kupila in jih primerno preuredila, da bodo lahko služili svojemu namenu.

Slovenska prosveta je sedaj želela, da slovesno odpre te prostore naša mladina, katera že tako v glavnem opravlja vse naše prosvetno delo in prosvetne manifestacije zadnjih let. In še je želela Prosveta, da pozdravi mladino najvišje predstavnik Cerkve in države, katere je povabila, da bi bili na tej otvoritvi navzoči.

In res se je vabilu odzval prevzvišeni gospod škof, da je blagoslovil prostore. Slovesnost je počastil vladni komisar dr. Mazza, ki se je slavnosti udeležil, in še župan dr. Franzil. Te najvišje goste so sprejeli in pozdravili naši predstavniki, tako dr. Simčič, naš izvoljeni predstavnik v občinskem svetu, msgr. dr. Lojze Škerl, stolni kanonik, Josip Podobnik, predsednik Slovenske prosvete, in drugi. A predvsem je pozdravljala odlične goste mladina sama in zdi se, da so posebno po blagoslovu našli vsi odličniki prijeten, neposreden stik z mladino in mladina z njo. Odličniki so se zanimali za delovanje študij posameznikov. Tu so bili samo univerzitetni študentje in dijaki višjih

srednjih šol — člani Slovenskega kulturnega kluba.

Po blagoslovu je gospod škof spregovoril mladini, samo njej in v prvi vrsti njej. Mladina je sprejela besede svojega nadpastirja s toplim odobravanjem. To ni bil običajni govor, to je bila škofova poslanica mladini. To so bile smernice za njeno delovanje.

Nato je govoril in pozdravil goste prof. Jože Peterlin, eden od organizatorjev tržaške slovenske katoliške mladine. Govoril je v imenu Slovenske prosvete in v imenu mladine. Dejal je:

Ekscelenci! Gospodje! Zelo smo počaščeni, da moremo danes v teh prostorih prvič pozdraviti tako odlične goste.

Hvaležni smo Njegovi Ekscelenci škofu, ki je bil tako ljubeč, da je blagoslovil prostore našega zbiranja.

Z vsem spoštovanjem pozdravljamo najvišjega predstavnika države v Trstu, Njegovo Ekscelenco vladnega komisarja.

Srečni smo, da lahko pozdravimo v svoji sredi našega vedno ljubeznivega gospoda župana.

Pozdravljamo našega izvoljenega predstavnika v občinskem svetu in vse druge drage goste.

Dovolili smo si Vas povabiti, spoštovani najvišji predstavniki države in Cerkve, da bi Vam predstavili predvsem slovensko dijaško mladino — študente višjih srednjih šol in univerzitetne študente — mladino, ki se zbira v teh prostorih, se pogablja v duhovno bogastvo obeh narodov, ki se prav v tej pokrajini tako čudovito prepleta, in tako izpopolnjuje svojo šolsko izobrazbo. Tu bo ta mladina plemenila svoje značaje. Starši in mi vsi želimo, da bi ob vrednotah, ki so večnostne, iskali poti za svoje življenje.

Ko sem imel čast pred desetimi leti obzreti Vam, Ekscelenca gospod škof, problem slovenske mladine, ki je v prevleki kem številu drvela v brezcilnost in bi jo bilo treba usmeriti v pozitivno delo in krščansko okolje, ste ljubeznivo priporočili našo prošnjo na javno oblast, da smo mogli dobiti sobo za zbiranje. Potem smo bili najemniki zdaj tu, zdaj tam. Končno smo se morali odločiti in kupiti — čeprav brez denarja — te prostore, da bi mogli svojo delavnost nemoteno razviti. Ekscelenca, hvala Vam za Vašo ljubeznivo in pozorno spremljanje našega dela!

Zahvaljujemo se Vam, Ekscelenca gospod komisar, za Vaše razumevanje in naklonjenost! Prepričani smo, Ekscelenca, da boste kot najvišji državni predstavnik lahko na to mladino gledali kot na dobre in konstruktivne državljane, ki bodo prinašali svoj duhovni delež našemu jav-

nemu življenju. Spoznali boste, da je pot te mladine in delo zanjo vredno Vašega zaupanja in naklonjenosti.

Z najboljšimi nameni, bomo v teh blagoslovljenih prostorih delovali. Tu bomo razvijali svojo kulturno delavnost. Prosimo še nadaljnje Vaše naklonjenosti, priporočamo se tudi Vam, gospod župan!

Dovolite, da Vam vsi izrečemo zares iskren mladostni pozdrav!

Za tem je stopil pred goste višješolac Igor Jogan in je v imenu mladine izrekel odličnim gostom v italijanski pri-srčen pozdrav, potem ko je naznačil cilje, ki jih ta mladina ima pri svojem delu.

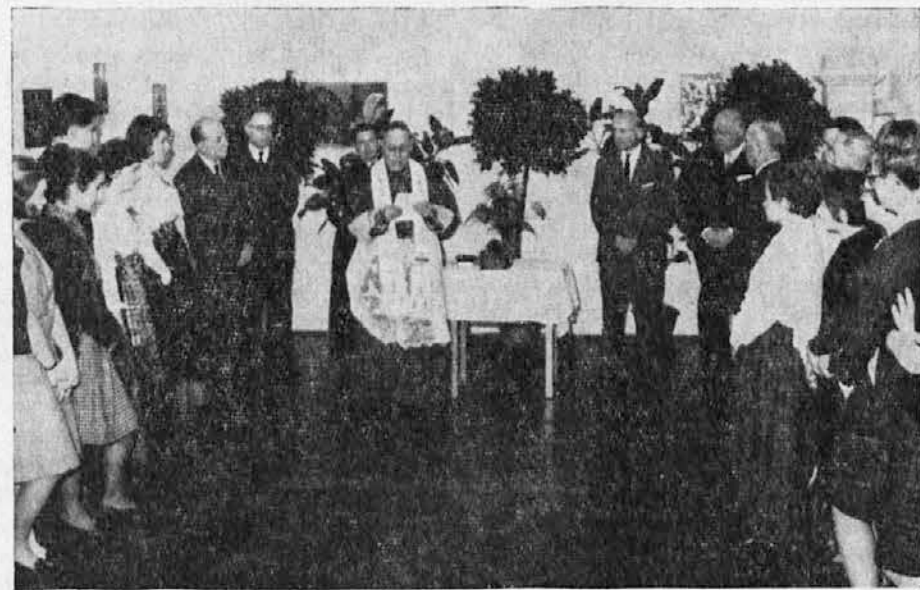
Dasi nismo pričakovali, zato pa nas je toliko bolj presenetil gospod, župan dr. Franzil.

ZUPAN GOVORI

Njegov govor ni bil pripravljen, zato so bile njegove misli toliko bolj spontane. To je v glavnem besedilo, v kolikor smo ga mogli povzeti: Hočem tudi jaz izreči par besed, toda na žalost ne poznam vašega jezika, vendar sem gotov, da me boste razumeli tudi zaradi lahkote, s katero se učite jezikov, lastnosti, ki vas posebno odlikuje. Spominjam se svojih mladih let, ko sem bil član Marijine kongregacije v ulici del Ronco, kjer smo sodelovali v prijateljstvu in razumevanju državljani slovenskega in italijanskega jezika. Center je imel velik formativni pomen in vpliv na mladino. Kot župan se moram razveseliti nad to vašo pobudo in bodriti mladino, naj se poslužuje te ustanove, ki stremi za tem, da pripravlja krščansko zgrajene državljane, katerih Trst tako potrebuje. Naše mesto potrebuje njene pobude in aktivno silo. Trst se nahaja v težavnem položaju, zato z veseljem gleda na mladino, ki se ne boji težkih stvari. Imejmo zaupanje v božjo pomoč za premostitev težkoč v skupnosti, ki jo tvorimo, v korist oblikovanja novih državljanov Trsta italijanskega in slovenskega jezika!

Tudi besede gospoda župana je mladina pozdravila s spontanim odobravanjem. Za tem je fotograf posnel skupno sliko, nato pa smo goste povabili na skromno zakusko. Razvila se je prijetna domačnost, ki bo ostala mladini v nepozabnem spominu. Gostje so se zadržali še nekaj časa, ogledali so si razstavo našega tiska v eni izmed sob, ogledali ostale prostore, se ustavili zdaj pri tem zdaj pri drugem fantu in dekletu. Ko so odhajali, je bil to topel pozdrav.

Slovenska prosveta je tako na najlepši način uradno odprla svoje prostore in želimo, da bi bilo v njej narejenega mnogo koristnega.

Škof msgr. Santin govori na otvoritvi novih prostorov Slovenske prosvete v Trstu

Mesec za katoliški tisk 1963

Čeprav je mesec za katoliški tisk že več tednov za nami, ne bo odveč, če damo tu kratek pregled o njegovem poteku.

Predvsem moramo poudariti, da je skoro vse pobude v zvezi z nedeljo katoliškega tiska, ki je bila prva v februarja, pokvarila izredno huda zima z obilnim snegom, ki je prav tisti dan pritisnila na vsem Primorskem. Zato se je samo v Gorici mogla vršiti napovedana proslava. To je gotovo občutno oškodovalo ne samo materialen, temveč še bolj moralen uspeh meseca za katoliški tisk, saj so prav tisto nedeljo bili povsod v cerkvah govori o tej važni zadevi, vernikov pri maši pa izredno malo. V ostalem se je mesec znova pokazal kot koristna zamisel, ki jo moramo še nadalje ohraniti, četudi bi morda kazalo, da ga prenesemo na kak bolj ugoden letni čas, kot je v navadi tudi drugod. Tega mnenja so številni naši duhovniki in zato bo treba prihodnje leto zadevo meseca za katoliški tisk znova premisliti in se odločiti za najbolj primerno rešitev.

Materialen uspeh nabirke je bil naslednji:

Tržaška škofija:

Barkovlje	5.582
Bazovica	19.000
Dolina	10.000
Katinara	10.000
Kontovel	3.700
M.D. via Risorta	25.000
Mačkovo	5.700
Opčine	2.000
Prosek	7.500
Rojan	8.500
Salezijanci	3.350
Sv. Anton	30.500
Sv. Ivan	10.243
Sv. Vincencij	10.500
Škedenj	13.000
Štramar	3.800

Goriška škofija:

Devin	3.000
Doberdob	48.800
Placuta	9.390
Podgora	2.335
Svodnje	11.040
Sv. Ignacij	31.300
Stolnica	107.950
Sempolaj	10.500
Sv. Ivan	9.000
Zavod Sv. Družine	2.250
Zgonik	6.000

Ko dajemo ta obračun, se vsem tistim, ki so pri delu za katoliški tisk sodelovali, iskreno zahvaljujemo in jih prosimo, naj še nadalje ostanejo zvesti nadvse važnemu delu za širjenje in vsestranski procvit dobrega tiska. Prav tako najlepša hvala in srčen: Bog plačaj! vsem darovavcem.

Uredništvo

Pohod vere

4.000 vseučiliških dijakov bo osmič izvršilo Pohod vere iz Firenc v Sieno. S to manifestacijo želi mladina potrditi dejansko navzočnost Kristusa v oltarnem zakramentu in moliti za srečen izid koncila.

Dejavnost nemških katoličanov

Nemški katoličani izdajajo vsako leto poseben priročnik *Kirchliches Handbuch*, ki podrobno popisuje življenje in delo Cerkve. Letošnji priročnik ima 672 strani. V začetku je popisana cerkevna uprava razdelitev Nemčije. Popisane so vse škofije in naštete vse župnije; prav tako vse redovne hiše. V Nemčiji ima osem državnih univerz tudi teološko fakulteto.

Veliko važnost pošvečajo nemški katoličani svojemu tisku. Samo škofijski tedni-

ki imajo tri milijone naklade. Mnogi tedniki imajo nad 100.000 izvodov naklade. List katoliških organizacij *Bonifatiusblatt* ima 650.000 naklade. Zelo so razširjene misijonske revije, ki imajo skupno tri milijone 146 tisoč izvodov naklade.

V knjigi je tudi natančno popisano izpolnjevanje verskih dolžnosti. Iz knjige je razvidno, da 60 odstotkov katoličanov redno obiskuje nedeljsko sveto mašo, velikonočno dolžnost pa opravi 67 odstotkov.

Radio Trst A

od 17. do 23. marca 1963

Nedelja: 9.30 Parada slovenskih karakteriističnih ansambllov. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Arif in lepa Hajra«. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. Cerkevni zbor iz Škedenja. — 12.15 Vera in naš čas. — 15.20 Portret v miniaturo: Pino Calvi. — 17.00 Za smeh in dobro voljo. — 18.30 Obisk v naši diskoteki: (6) »Marko Kravos«. — 21.00 Iz slovenske folklorne: »Pratika«.

Ponedeljek: 12.00 Iz slovenske folklorne: »Pratika«. — 18.00 Basist Ettore Geri. — 18.30 Folklorni motivi v simfonični glasbi. — 19.00 Radijska univerza: Avtomobil (7) »Montaža in preizkušnja motorja«. — 19.30 Postni govori: (6) Dr. Lojze Šuštar: »Kristus uči ljubiti bližnjega«. — 20.30 Wolfgang Amadeus Mozart: »Titova dobrotljivost«, opera v dveh dejanjih.

Torek: 8.30 Morje v slovenski pesmi. — 9.00 Praznična matineja. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Kamen resnice«. — 14.45 Vokalni duet Kos-Pertot ob spremeljavi tipičnega tria. — 15.20 Pojeta Miranda Martino in Corrado Lojaco. — 17.00 »Praznik sv. Jožefa - znanilec pomladi«. — 18.30 Johannes Brahms: Rapsodija na Goethejevo »Harzreise in Winter« za zbor in orkester, op. 53. — 19.00 Pisani balončki. — 21.00 Roman v nadaljevanjih. Nikolaj Vasiljevič Gogolj: »Taras Bulba«. — 22.00 Obletnica meseca: »Ob stoletnici rojstva Gabriela D'Annunzia«.

Sreda: 12.00 Zgodovinske zanimivosti. — 18.00 Z zborovskih natečajev »Antonio Illersberge«. — 18.30 Italijanski sodobni skladatelj: Luigi Nono. — 19.00 Higiena in zdravje. — 20.30 »Zadeva Sorges«, radijska drama. — 21.30 Gioacchino Rossini: Stabat Mater.

Četrtek: 12.00 Roman v nadaljevanjih. Nikolaj Vasiljevič Gogolj: »Taras Bulba«. VII. oddaja. — 18.00 Italijansčina po radiu. — 19.00 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. — 20.30 Simfonični koncert orkestra Italijanske radiotelevizije iz Turina.

Petek: 12.00 Pomenek s poslušalkam. — 18.00 Pianist Carl Tillius. — 18.30 Tržaški skladatelji (12) »Roberto Repini in Doriano Saracino«. — 19.00 Radijska univerza: »O pojmu pravice in njegovi zgodovini«. (9) »Krščansko pojmovanje pravice«. — 19.30 Postni govori: Dr. Kazimir Humar: »Kristus uči zveličavne kreposti«. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Iz pesniških gajev: »Victor Hugo«.

Sobota: 12.00 Po širnem svetu. — 14.40 Jugoslovanske ritmične popevke. — 15.30 »Nevihita«, drama v petih dejanjih. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 18.00 Sodobna slovenščina. — 19.00 Družinski obzornik. — 20.45 Zbor »Vinko Vodopivec«. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. — 22.35 Manuel De Falla: Noč v španskih vrtovih.

„Demokratske“ žene

Dan »demokratskih« žena je zadnje čase precej splahnel. Komunisti nimajo več nekdanjega oprijema niti nad 8. marcem.

Vsakemu je namreč znano, da so si komunisti prisvojili ta dan, niso pa nastopali odkrito, ostali so vedno v ozadju. V začetku AFZ, potem pa UDI, kar pomeni: slovenske komunistične žene, kopajte se sedaj, v italijanskem morju. Vendar se je ta taktika izjavila, kot marsikatera druga. Tudi ta dan jim je zbežal iz rok. Proslave in predavanja so postala dolgočasna in okostenela stvar, kjer ni več mase. Razlog je namreč v tem, da komunisti nimajo kaj novega povedati, ponavljajo vedno ista izrabljena gesla. »Demokratske« žene hočejo praznovati ta dan po svoje: dobro večerjo, ples, pijačo... potem pa domov. In cesta je vsa v rožah... Z vinom pa shlapi vsa »demokratskost«.

Komunisti se tega zavedajo, da namreč ni več, kot je bilo nekdaj. Iščejo nove možnosti, nova gesla. Ne pomagajo, tudi tu govoré razmere proti njim.

5 Msgr. G. VELCI: Od Julijskih Alp do Judooskih gora

V cesarski palači. Topkali je tudi dvorana zborovanj. Kogar so priklicali vanjo, je ni zapustil, dokler ni pristal na predloge, tudi če je moral ostati tam več dni in noči. Se zdaj popotnik lahko vidi široko posteljo, kjer je lahko ležalo tudi deset oseb. Videli smo tudi zloglasni harem, ki ima za seboj dolgo zgodovino greha in krvi. Bila je to prava ječa, kjer so uboge ženske bile zaprte do 40. leta starosti pod nadzorstvom belih in črnih evnuhkov. To so bile sultanove žene. Krvoločni sultan Ibrahim, ki je živel v začetku 18. stol., je v enem samem dnevu ukazal pomoriti tisoč teh nesrečnih žensk. Za časa Abdul Hamida, ki so ga vrgli s prestola mladi Turki, so nekatere teh žensk pomorili zavezane v vreče in jih potem vrgli v morje. Na vrtu tega harema so gojili tulipane,

ki so jih od tu prenesli na Holandsko, kjer so zdaj tulipani ena izmed cvetic, ki jih gojijo v velikih nasadih.

Izredno lep je bil izlet s parnikom po Bosporu ožini. Kako lepa je ob njej božja narava in koliko vil in palač se beli v soncu med razkošnim zelenjem. Prišli smo skoro do Črnega morja. Zanimivo je, da sta v Bosporu dva vodna toka. Zgoraj, ki na površju prihaja iz Marmarskega morja in je njegova voda slana ter teče proti Črnemu morju; spodnji pa prihaja iz Črnega morja s sladko vodo in teče proti Egejskemu morju. To je prvi opazil italijanski učenjak Anton Stoppani, kar so potem potrdili tudi drugi svetovni učenjaki.

Katoliške cerkve v Istanbulu

Prvega januarja sem obiskal katoliško cerkev Sv. Duha, ki je sezidana na visokem delu mesta po imenu Pera. Težko sem jo našel, ker je treba iti skozi ozko ulico, ki je deloma pokrita, da se pride do dvora pred cerkvijo. Na tem dvoru

je krasen spomenik papeža Benedikta XV.. V tej stolni cerkvi sta opravljala slovenske škofovske maše naš pokojni nadškof Karel Margotti in msgr. Angel Roncalli, sedanjí sv. oče, ko sta bila apostolska delegata v Turčiji. Cerkev je lepa in je podobna rimski cerkvi sv. Lovrenca in Lucina. Blizu cerkve je preprosta palača apostolskega delegata, ki je pr zdaj zaprta, ker v Carigradu ni več prstavnika sv. očeta, ampak je v Ankari, sedanjí prestolnici Turčije. Nato sem obiskal Phanar, ki je bivališče pravoslavne patriarha. Dospel sem do njega čez Ataturkov most in skozi ozke in umazane ulice starega mesta. Na vratih je bil služabnik v livreji. Najprej sem šel v patriarhovo cerkev, kjer sem slišal dva otroška zbora, ki sta s čistimi glasovi pela »Kyrie eleison«, ki ga ne bom nikoli pozabil. Imel sem čast videti tudi patriarha Atenagora. To je močno postava z dolgo brado. Ko sem ga pozdravil, me je objel. Bog daj, da bi kmalu prišel dan, ko se bo vzhodna cerkev zedinila s katoliško Cerkvijo!

Zanimiva je tudi bazilika sv. Antona, ki jo upravljajo konventualci iz Benetk. Sv. Antona imajo v veliki časti tudi mohamedanci. Cerkev je zgrajena v gotskem slogu. V njej smo prisostvovali slovesni zahvalni pesmi zadnji dan leta, na Silvestrovo. V Carigradu je tudi Marijina cerkev, ki jo upravljajo florentinski frančiškani. Katoličanov je pa v Carigradu le malo.

V Mali Aziji

Na splavu smo se z avtopulmanom prepeljali čez Bospor v Malo Azijo, ki je bila nekoč zemlja svetnikov, cerkvenih učnikov in mučencev. Največje število mučencev je v prvih stoletjih krščanstva dala prav Mala Azija. Na njeni zemlji so se vršili prvi vesoljni cerkveni zbori v Niceji, Efezu in Kalcedonu. Danes obstojajo le še medli ostanki krščanstva. Mnogo mošej smo srečali, a menda le par zvonikov. Ob poti v Ankaru je še kar bujno rastlinstvo, lepo obdelana polja, vinogradi, nasadi oliv in gozdovi. Vozili smo se ob

Marmarskem morju in opazovali nešteto otočkov, kjer so živeli v izgnanstvu razni knezi, ki jih je prej ali slej sultan dal pomoriti. Videli smo Hereke, kjer so na griču ruševine cesarskega gradu, kjer je umrl Konstantin Veliki, potem ko je zastoj iskal izgubljenjo zdravje v toplih mestih Nikomedije. To mesto je Dioklecijan proglasil za prestolnico cesarstva, kjer je tudi izdal l. 303 odlok za najbolj kruto preganjanje krisjanov. Največja slava tega mesta je sv. Barbara, devica in mučenica. Nadaljevali smo pot pod močnimi nalivi dežja, zaradi katerih so vse vode narastle in zalile polja. Proti večeru smo dospeli v Ankaru, sedanjo prestolnico Turčije. Nekeč se je imenovala Ancyra. Ima vse polno spominov na rimske čase: grad, kopališče, amfiteater in steber cesarja Joviniana. Moderno Ankaru je ustvaril Atatürk, ustanovitelj turške republike. To je res moderno mesto s širokimi in dolgimi ulicami, obširnimi igrišči, mogočnimi palačami, kjer so sedeži ministrstev itd.

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Bili smo v Braziliji...

Zopet nas je prijazen gospod Vinko Zaletel popeljal po širnem svetu in nam razkazal njegove lepote. V nedeljo 10. marca popoldne smo v obilnem številu sledili njegovim čudovito lepim slikam in njegovemu zanimivemu pripovedovanju v dvorani Katoliškega doma. Tokrat nam je razkazal še tretji del svojega zadnjega »potepanja« po svetu, in sicer dežele največje južnoameriške države — Brazilije. Videli smo mogočito in moderno mesto Sao Paulo, čudovito lepo prestolnico Rio de Janeiro, ki leži ob zalivu, ki je edinstven na svetu. Občudovali smo nočno razsvetljava teh mest in se čudili napredku in blagostanju, ki tam vladata. A gospod predavatelj nam je kmalu pokazal tudi drugo stran teh velemest, uboge in sestrane ljudi, ki živijo od danes do jutri in nimajo ne stanovanja ne dela. V drugem delu nas je popeljal v pragozd, med nasade kave in drugega južnega sadja, med kače in krokodile. Za naše neugnane fante pa je bil najbolj zanimiv zadnji del, ko nam je prikazal indijanska naselja in primitive Indijance. Njihova gola temna polt priča, da je tam večno poletje. Civilizacija do njih ni še prišla in zdi se, da se Indijanci kar dobro počutijo v takem življenju. Hvaležni smo č. g. Zaletelu, ki je po dolgi in ostri zimi zopet prišel med nas in s tem otvoril, upajmo, nove cikle svojih nadvse zanimivih predavanj. Zahvalujemo se tudi SKPD, ki je to predavanje organiziralo.

Obmejni promet v februarju

V preteklem mesecu februarju je potovalo preko italijansko-jugoslovanske meje na Goriškem 83.169 oseb. Od teh je bilo 24.486 italijanskih in 58.688 jugoslovanskih državljanov. Največ oseb je potovalo preko meje z obmejnimi propustnicami.

Požar na županstvu v Gradežu

V četrtek 7. marca ponoči je nenadoma izbruhnil na županstvu v Gradežu silovit požar. Domači gasilci niso bili kos požaru, zato so poklicali na pomoč gasilce iz Gorice, Trbiča in Červinjana. A zaradi goste megle nad laguno so gasilci prispeli šele čez eno uro po izbruhu požara. Medtem je ogenj že opravil svoje uničevalno delo. Župan z odborniki je kljub nevarnosti rešil arhive matičnega in volilnega urada. Požar je uničil med drugim tudi zgodovinski arhiv nepreračunljive vrednosti. Skodo cenijo na 20 milijonov lir. Pri gašenju požara so bili trije gasilci ranjeni. Županstvo obodo znova pozidati na istem mestu.

Obvestilo deportirancem

Dne 26. jan. letos je senat odobril sporazum z Zvezno nemško republiko za izplačilo odškodnine bivšim političnim deportirancem v Nemčiji. Vest, da so nekaterim škodo že izplačali, niso resnične, ker bo mandat stopil v veljavo šele šest mesecev po objavi italijansko-nemškega sporazuma v Uradnem listu. Objavljene bodo vse podrobnosti o osebah, ki imajo pravico do odškodnine, kakor tudi navodila za sestavo prošnje. — Ukrep se ne tiče vojnih ujetnikov in civilnih delavcev. Pojasnila daje urad organizacije deportirancev na Travniku št. 17.

Sestanek na Trgovinski zbornici

Pretekli ponedeljek se je na sedežu Trgovinske zbornice sestala stalna komisija za industrijo. Posebni tehnični odbor je proučil industrijski razvoj Gorice in Trbiča in podal na tej seji svoja poročila. Inž. Caccese je podal poročilo, ki vsebuje idejni načrt za industrializacijo Gorice. Inž. Mario Bagon pa je napisal poročilo za rešitev vprašanja tržiške industrije v okviru pokrajinskega in deželnega gospodarstva. V teh poročilih je poudarjena potreba o ustanovitvi industrijske cone, ki naj bi se razvila med Gorico, Standrežem in Sovodnjami. Investirali naj bi za to okrog 80 milijard, ki bi na ta način poskrbele delo 9000 delavcem. Ustanovil naj bi se konzorcij za upravo industrijske cone, uredila naj bi se pokrajinska cesta Zagorja-Sovodnje-Zagorja, kakor tudi cesta Zagorja-Trbič, ki bi tesno povezala obe industrijski področji. V osmih do desetih letih bi zrastlele nove naselje, kjer bi dobili stanovanja industrijski delavci, in sicer bi bilo potrebnih okrog štiri tisoč stanovanj. Predlagali so še druga izboljšanja in nove objekte, ki pa bodo še del časa ostali le načrti.

Števerjan

Seja občinskega sveta

Prejšnjo soboto se je zbral na redno sejo občinski svet. Med raznimi problemi je bila na dnevnem redu tudi izvolitev novega občinskega obhodnika, katerega mesto je bilo po smrti Angela Simonettija prazno. Prošnji sta bili vloženi dve, tako da je bilo potrebno tajno glasovanje. Izvoljen je bil Alojz Ciglič. Domačini ga vsi dobro poznajo, posebno še po njegovem udejstvovanju na prosvetnem polju. — Mlademu fantu želimo, da bi v svojem poslu dosegel čimveč uspehov in da bi še nadalje deloval s števerjanskimi prosvetarji.

TRŽAŠKE NOVICE

24. marca splovitev ladje

»Raffaello«

Ob navzočnosti državnega poglavarja on. Antonia Segnija bodo v nedeljo 24. marca splovili v Združenih jadranskih ladjedelnicah v Trstu 43.000-tonsko preko-oceansko velikanko »Raffaello«. Poudarjajo, da je ta splovitev eden izmed največjih dogodkov italijanske trgovinske mornarice po gradnji »Rexa« in »Conte di Savoia«.

»Raffaello« je dvojček »Michelangela«, katerega so splovili v ladjedelnici Ansaldo v Genovi dne 16. septembra 1962. »Raffaello« meri v dolžino 275 metrov in ima 31 m širine ter hitrost 29 vozlov in lahko sprejme okoli 1800 potnikov v vse tri razrede.

Glasbena nagrada tržaškega mesta

Tržaško mesto je drugič razpisalo mednarodni natečaj »Premio città di Trieste« za neobjavljeno in neizvajano skladbo. Nagrado je razpisala tržaška občina in jo organizira glasbeni konservatorij »G. Tartini«. Nagrado bo podelila mednarodna žirija dne 30. novembra t. l. Prva nagrada znaša 2 milijona, druga 750 tisoč lir, tretje delo pa bo izvajano v eni sami izvedbi. Dela tekmovalcev morajo biti dostavljena v zaprtih ovojnica, v drugi ovojnici pa morajo biti podatki. Tudi te ovojnice morajo biti označene z istim »mottom« in dostavljene do 16. novembra na tržaški glasbeni konservatorij.

Brucovanje v Trstu

V petek, soboto in nedeljo se je vršil v Trstu praznik brucev. Univerzitetni študentje iz Trsta in iz več italijanskih mest so se zlasti v soboto popoldan in nedeljo zgrnili na glavne tržaške ulice in ustavljali promet. Vse šale seveda niso bile umestne in večkrat so povzročili škodo. V soboto jih je na trgu Unita policija razglašala, ker niso imeli dovoljenja, da bi tam priredili koncert. V petek so vsi študentje lahko šli v kinodvorane zastoj.

Opčine

Po prireditvi v Marjanišču

Prosvetno življenje na Opčinah je problem zase. Pred časom je neki časopis objavil dopis, da se kljub velikemu številu inteligentne prosvetno življenje na Opčinah omejuje le na slovensko službo božjo v cerkvi, kjer nastopa odlični cerkveni zbor in pri mladinski maši pojejo in molijo otroci v našem jeziku. Izven cerkve je resnično premalo pravega katoliškega prosvetnega dela. Doslej na primer nismo imeli niti znanih vzgojnih večerov, ki so jih priredili že v mnogih manjših vaških šolah.

Česar ne poznamo ali na kar splošno pozabljamo, po tem ne hrepenimo, oziroma se niti ne spomnimo in ne zbudimo, kadar je kakšna prilika. Edino tako si lahko razlagamo preskromno udeležbo zadnje nedelje v Marjanišču. Dijaki so pripravili z nemajhnim trudom lepo veselico »Trije tički«. Vsi prisotni smo bili izredno zadovoljni in mladi igralci so dobili veliko pohvale. Znana igra spada sicer bolj v okvir pustnih veselic, toda okrog letošnjega pusta so razne tehnične težave preprečile »premiero« v Marjanišču — kakor se je izrazil dijak v začetku predstave. Openci, torej verni Openci so za prireditev znali in vendar so jo premalo podprli. Kje je vzrok? Tu bi lahko razteg-

NA PRAZNIK SVETEGA JOZEFA
OB 15. URI V DOBERDOBU
BO SLOVESNA BLAGOSLOVITEV
DVEH VELIKIH NOVIH OLTAR-
NIH SLIK: SV. JOZEFA, ZAVET-
NIKA DRUZIN IN DELAVCEV
TER SV. ANE, ZAVETNICE MA-
TER. - VABLJENI GODOVNIKI
IN CASTILCI!

IV. kulturni večer SKPD

Po dolgem času nas je obiskal g. Zaletel s Koroške. Čakali smo ga, ker so nam tako živo v spominu njegovi lanski kulturni večeri. In tudi ta nas je navdušil. Spremljali smo ga z njegovimi slikami po Braziliji in vsi so bili mnenja, da take večere pripravi lahko samo on. — Pokazal nam je tudi pogreb pok. prof. M. Filaja.

Ločili smo se z željo, da bi skoraj prišel zopet med nas.

nil naš dopis v daljši članek, kar pa že presega namen in okvir poročila. — Narodno in versko zavedne rojake vabimo, naj po svoji moči vedno podpirajo katoliško prosvetno delo v domači vasi.

Udeleženec

Ricmanje

Naša vas se pripravlja na praznovanje svojega nebeskega zavetnika, sv. Jožefa. Prvi vrtuljaki že prihajajo. Razni prodajalci in sejmarji so že namestili svoje stojnice. Vse je objelo nekako predpraznično razpoloženje. Zlasti domačini se skrbno pripravljajo, da bodo številnim gostom primerno postregli. Ne malo pregleda dela le muhasto vreme, ki se je že preteklo nedeljo, god 40 mučenikov, začelo kisati in bi po starem pregovoru moralo tako ostati še vsaj mesec dni.

Pri vseh teh skrbih pa mnogi pozabljajo, da je sv. Jožef predvsem cerkveni praznik in se moramo nanj predvsem duhovno pripraviti. Saj gre za svetnika, ki je živel v največji bližini z Bogom. Njegov vsakoletni praznik pa bi moral še nam pomagati, da Boga še z večjo vnemo iščemo in pridemo v njegovo bližino. To je posebno važno v tem postnem času, ko se vsi pripravljamo na naše velikonočno srečanje z Zveličarjem in doživljamo našo duhovno pomlad.

S takim razpoloženjem so nekoč prihajali romarji k sv. Luči v Ricmanje in tu opravili svojo velikonočno dolžnost. Po sv. Jožefu so našli svoj notranji mir in utrjeni v dobrem so se iz Ricmanj vrnili na svojo življenjsko pot.

Taka možnost bo dana tudi letošnjim romarjem. V cerkvi se bodo vrstile sv. maše ob 7^h jutraj dalje in bo tudi prilika za sv. spoved. Slovesno sv. mašo ob 10.30 bo daroval openski dekan msgr. Silvani. Naš pomlajeni pevski zbor pa bo pel Hladnikovo mašo. Za zamudnike bo ena sv. maša tudi opoldne in večerna sv. maša ob 5^h. Popoldanska služba božja s pridigo bo ob 3^h, pobožnost sv. križevega pota pa ob 2^h.

Ricmanjci smo se veselili, da bomo letos za svoj domači praznik slišali naš novi veliki zvon, za katerega so skoraj vse družine v župniji prispevale. Vendar nam je tokrat huda zima močno prekrizala račune, ker že nekaj mesecev mirujejo vsa zidarska dela v cerkvi. Zvon je sicer že davno vlit, vendar ni bilo mogoče do sedaj izgotoviti vseh železobetonskih tramov, na katerih bo slonelo železno ogrodje zvonov. Zdaj se tudi, da trdka iz Trsta, ki je delo sprejela, ni kos svoji nalogi in ni v določenem času poskrbela za primerno število delavcev. Zato upamo, da bomo vsaj za prihodnje leto bolj srečni ter se lahko ponašali z lepo prenovljeno cerkvijo, ki bo v okras vsej bližnji okolici.

Naj bo še to omenjeno, da je te dni v našem župnišču vse bolj živahno. Vršni se namreč gospodinjstvi tečaj, katerega se udeležuje lepo število naših deklet in žena. Vodijo tečaj č. č. šolske sestre. Za naše gospodinjke je to zelo primerna prilika, da obogatijo svoje znanje in se vsestransko usposobijo za svoj poklic. Ker je tečaj šele začel, bomo o njem poročali kdaj pozneje. Za sedaj želimo vsem udeleženkam najboljših uspehov.

Vsem dragim romarjem in gostom, ki se te dni pripravljajo, da obiščejo našo vas, kličemo DOBRODOSLI pri sv. Luči

Šest - Preprost

"Kar po domače!"

V Buenos Airesu je izšla knjiga o lepem vedenju pod zgornjim naslovom. Prijatelja sicer trdita, da je to knjiga, ki govori, »kako si narediti življenje preprostejše, toplejše,« vendar je to v bistvu priročnik o lepem vedenju, pisan preprosto in — humoristično. Poln je zabavnih zgodb, ob katerih se bravec iz srca nasmeje in vendarle potegne iz njih nauk — kar sta pač avtorja knjige tudi hotela doseči.

Knjiga pa ne govori samo o predstavljanju, o vedenju pri mizi, na ulici, v lokalih, o modi in oblačenju — v njej najdemo še desetine in desetine obdelanih drugačnih, pa zato nič manj koristnih vprašanj iz vsakodnevnega življenja. To so problemi, ob katerih se vsak dan ustavljamo tako mladi kakor stari. Na primer: poglavje o odnosih med starimi in mladimi ali poglavje o pravilnem mestu v jezikovno mešanih krajih, itd. itd. Knjiga pa ima tudi poglavja, ki govorijo o srečanjih med ljudmi, o fantih in dekletih, o zadevah pred poroko, o lepi knjigi in umetnosti, o avtomobilizmu, o potovanjih in turizmu, o televiziji in gledališču ter kinu. V knjigi najdemo celo vrsto praktičnih nasvetov in celo poglavje »Krog praktične gospodinjke«. Vendar je morda za nas najvažnejše poglavje, ki ga je dodal Simon Preprost, to je poglavje, ki govori o odnosih med nami, pa tudi med nami in »med domačini, med katerimi živimo« in ki je polno resnih, čeprav ponekod prav satirično orisanih situacij.

Knjiga je pisana tako, da jo bo z napedostjo in zanimanjem bral tako mlad človek kakor tudi odrasel, tako Gorican kakor Buenosajrečan ali Slovenec biva-joč v New Yorku.

Avtor knjige je pred kratkim umrl re-žiser ljubljanske Drame Osip Sest, znan prevajavec svetovnih dramskih del, »evropeizator slovenskega gledališča«, ki pa je bil tudi strasten popotnik in pa prijeten kramljac. Z njegovim dovoljenjem je Simon Preprost, katerega satiričnih zgodb o starcu Abu Sabuju se morda še kdo spominja, delo priredil »za čase in kraje, v katerih danes živimo,« dopolnil in pripravil za prijetno branje mladini kakor njih staršem po svetu.

Knjiga je izšla pri Založbi Baraga in ima 220 strani. Oprema je lična.

Slovenski glasbeni festival v Torontu

Naši rojaki v Kanadi so zelo delavni. Organizirani so na verskem polju, saj imajo v Torontu kar dve slovenski župniji. Pa tudi na kulturnem polju so zelo živahni.

Letos bodo 16. in 17. marca priredili II. glasbeni festival, ki se bo vršil v župnijski dvorani Marije Pomagaj v Torontu pod pokroviteljstvom Slovenske šole, ki deluje v tej župniji. Sodelovalo bo kar 132 naših rojakov, zlasti mladine.

Sporod festivala bo zelo pester. Razdeljen je v dva dela. Pel bo otroški zbor Slovenske šole Marije Pomagaj in pevski župnijski zbor. Nastopali bodo pri raznih točkah: harmonika solo, kitara in klavir, trio harmonik, gosli in klavir, duet harmonik, klavir solo, orglice in kitara, orkester harmonik, klavir štiričrtno, violine in klavir ter kmečki trio s harmoniko, klarinetom, trobento, kitaro in basom. Poleg tega bodo še razna rajanja gojencev in gojenk Slov. šole.

Ko človek gleda podrobni spored tega slovenskega festivala, ki ga naši verni in zavedni rojaki pripravljajo v tujem svetu, se kar srce razveseli, da je tudi drugod po svetu slovenska mladina, ki se rada

v Ricmanjih. Želimo, da bi ta obisk ne pomenil samo nekaj prvi pomladanski izlet v naravo, ampak pravo božjo pot k Luči, ki nas mora vseh osvetliti in prenoviti.

ZAHVALA

Ob izgubi naše sestre

LOJZKE ABRAM

ki smo jo spremili k zadnjemu počitku, v četrtek 7. marca t. l., se zahvalujemo vsem, ki so se udeležili pogreba in so z nami sočustvovali. Posebej se zahvalujemo g. msgr. Omersu in č. g. Šorliju.

Trst, 7. marca 1963

žrtvuje za vse, kar je lepega in plemenitega.

Našim rojakom v Torontu čestitamo k njihovem verskemu in kulturnemu delu z voščilom, da bi vsi, kar nas je slovenska mati rodila, ostali zvesti Bogu in svojemu malemu narodu.

ZA DOBRO VOLJO

Kar po telefonu

Tone in Jože sta hotela presenetiti prijatelja in sta mu za njegov godovni dan kar po telefonu zapela »Kol'kor kapljica«.

Na drugi strani žice se je po odpeti posmi zaslišal tuj glas: »Ni važno, če sta zgrešila. Potrebna sta bila te vaje.«

Previdna mati

»Zapomni si dobro, hočem, da si doma pred deseto uro.«

»Toda, mama, saj vendar nisem več otrok!«

Prav zato hočem, da si doma pred deseto uro.«

Uspešna reklama

Predstavnik neke tvrdke je prišel do uspešnega sredstva svoje reklame. Predstavil se je svojim odjemavkam z besedami: »Gospa, imam za vas nekaj, kar je po mnenju vaše sosedke predrago za vaš žep.«

DAROVI

Za Dom v ul. Scrocola 26: G.M. 3.000; P.M. 20.000; A.P. 5.000; N.N. 50.000 lir v spomin na pok. Fani Pelan. — Vsem Bog plačaj!

Za Katoliški dom: Družbenica v spomin pok. mame g. nadškofa Pangrazia 5.000;

Širite „Katoliški glas“

N. N. 1.5000; U. Z. 3.000; Sardoč Marica 2.000; N. N. družbenica 10.000; ing. J. Rustja 20.000; Cej Jožef 500; Komel Pol-
da 300; Ursič Marija 1.000; Munih Katarina 1.000; Pocarini Alojzija 1.000; Brevi-
gar Ana 1.000; Grmek Alojzija 2.000; Knez Zofija 1.000; Leban Marinka 500; družina
Zgavec 1.000; Orel Marija 1.000; Pahor Ma-
rija 200; N. N. 10 dol.; Fornazarič 20.000; nabirka pri kulturnem večeru ob 1. oblet-
nici Katoliškega doma 97.525 lir.

Vsem dobri Bog poplačaj!

Za Zavod Sv. Družine: N. N. 2.000; gđ. Gabrijela Mikuluš v spomin na pok. Elko Dekleva 2.000; gospod profesor Bratina ob 1. obletnici smrti gospe Marije Čehovin 3.000; N. N. 10.000; O. M. Gorica 2.000; N. N. 5.000 lir

Iskren Bog povrni vsem blagim dobrotnikom!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

V ponedeljek 4. marca je zaspal v Gospodu naš ljubljani oče in soproj

RADO TROHA

Zalujoči se prisrčno zahvaljujejo vsem za sožalje in udeležbo pri pogrebu. Nepozabnega pokojnika toplo priporočamo v molitev.

Zalujoča soproga OLGA, hčerka SONJA in sin BOGDAN

Rupa, 11. marca 1963.